nato. lux aũt eſt extremitas corpis pſpicui non terminati. Sed ſm Aug. xix. de ciui. dei dicitur Pulchritudo corpis cõtinentia eſſe ptium cum quadam coloris ſuauitate. ergo erit corpꝰ glorificum ⁊ nõ lucidum ſiue clarũ. Ad qđ dicitur ꝙ aĩe poſſunt oſtendere corpa ſua clara ſic volunt. corpꝰ aũt clarũ põt apparere coloratũ. ⁊ ideo erũt clara colorata quãtũ ad apparentiã.

¶ Dominica ſeptima poſt trinitatis. Sermo. iij.

Quot panes habetis. q̃ dixerũt. vij. Mar. viij. Iſid. li. xij. dicit. ꝙ natura leonis ad hoĩes eſt magna mirifica ⁊ miſericors. Et eius miſericordia poteſt perpendi aſſiduis exemplis. Nam leones ante ſe proſtratis parcunt. hoĩem non niſi in magna fame interimunt et occidũt. Et vt dicit Soli. in li. de mira. mundi. Leo predam quã rapit ſolus comedere erubeſcit. Et ideo a remotis ſequentibus alijs beſtijs de ipſa liberalitatis gratia aliq̃d relinq̃t Spũaliter p leonem intelligit̃ chriſtus. de quo dicit̃ illđ Apoc. v. Vicit leo de tribu iuda radix dauid. Nã leo grece dicit̃ rex latine eo ꝙ ſit rex omniũ aĩaliũ. vt dicit Iſid. li. xij. Et chriſtꝰ dicitur ideo leo. qꝛ ẽ rex magnꝰ ſup omnẽ terrã. vt inquit pſ̃. Et recte ſequitur naturã leonis chriſtꝰ qꝛ circa hominẽ eſt miſericors. Sicut de multis exemplis ſancti euangelij perpendi poteſt. Nã humiliatis añ ſe pepcit vt Maria magdalena que ante pedes eius iacens gratiã ⁊ miſericordiam inuenit. Luc. vij. Et adultera benignã eiꝰ vocem audiuit. nec ego te iam condemnabo. va de amplius noli peccare. Ioh. viij. Ideo dicit Amb. De benignitate non ſufficio admirari eo ꝙ poteſt tm̃ parcere homini peccatori. ⁊ ſic leo niſi in magna fame homo non perimit ⁊ occidit ita chriſtꝰ inuitus hoĩem pũnit ſeu iterimit morte gehenne. Quia dic̃ haymo ſup Apoc. Semper deus paratus eſt miſereri hominis tam in morte q̃ꝫ in vita. Sꝫ nõ ſemp eque idoneus aut dignus eſt ſuſcipe dei gratiam peccator tam in morte q̃ꝫ in vita. ideo quãtũ in ſe eſt oſtẽdit ſuã miſericordiam ſup turbã humanã. cũ dicit. miſerior ſup turbam. Et ſicut leo nõ ſolus comedit predam quã cepit. Sic chriſtus de panibꝰ quoſ ab oĩbꝰ hominibꝰ habuit ſolus cũ diſcipulis comedere noluit. ſeđ nobis in exemplum turbis famelicis ſe ſequentibus diſtribuit. vt dicit euãgelium. Ideo queſiuit a diſcipulis verbum allegatum. quot panes habetis. in quo principalit̃ duo tanguntur. pmo chriſti ſollicita queſtio ibi quot panes habetis. ſcđo diſcipulorũ reſpõſio ibi. qui reſponderunt ſeptem. Pro quo notan- N dum ꝙ ſicut chriſtus ſeptẽ panibꝰ turbã refecit famelicã. ſic adhuc quotidie paſcit turbã humanam. vij. panibus. Primus panis eſt vniuerſorum. ⁊ hic panis ẽ quotidianꝰ pro quo petimus Matth. vj. Panẽ noſtrũ quotidianũ da nobis hodie. Iſto pane reficit chriſtꝰ tã bonos q̃ꝫ malos. Iuxta illud pſ̃. Qui dat eſcã oĩ carni. Et hꝫ p panẽ põt intelligi oĩs cibus. Quia dic̃ Nico. de lira ſup illud Eccĩ. xxix. Initiũ vite hoĩs panis et aqua. frequenter inquit in ſcriptura noĩe panis intelligitur oĩs cibꝰ. vñ. iiij. Reg. vj. Appone eis panẽ. ſequit̃. ⁊ appoſita eſt eis ciborũ pparatio. Et nota ꝙ iſte panis debet ſumi cum oratione. anteq̃ꝫ cibus ſumatur oratio deuota pmittatur. Exemplo chriſti de quo hic dicitur. ꝙ priꝰ gratias agens bñdixit panẽ. deinde iuſſit apponi turbe Mar. viij. ⁊ Ioh. vj. Sicut legit̃ in vitaſpa. li. ij. c. cxcvij. ꝙ abbas Zenon egreſſus nocte cellam ſuã vt ambularet heremum. ⁊ ſic tribus diebus ⁊ tribus noctibus orauit ⁊ cecidit fatigatus vſqꝫ ad mortem. ⁊ aſtitit puer añ eũ ⁊ habuit panẽ in manu eius ⁊ dixit ei. exurge ⁊ comede ⁊ ille exurgẽs priꝰ orauit. Cui infans bene feciſti quia oraſti modo ſurge ⁊ comede. et ille nõ quieuit niſi ſcđo ⁊ tertio oraſſet ⁊ puer eũ laudauit quia oraſſet tũc comedit ⁊ diſparuit infans. Ex hoc apparet ꝙ laudabile ſit apud deũ premittere ante cibum orationem. Scđo panis ille debet ſumi cum laboratiõe. Iuxta illđ Geñ. O iij. In ſudore vultus tui veſceris pane tuo. Et dicit notanter in ſudore tuo. ꝙ eſt contra ocioſos qui volunt bene comedere ⁊ bibere et nõ laborare. Non ſic fecit fortis illa mulier. De qua Prouerb. xxxj. dicit̃. ꝙ panem ocioſa nõ comedit. Unde legitur in vitaſpa. li. ij. c. cxcix. de quibuſdam fratribus qui etiam ſine labore manducabant panem ſuum quos reprehendit abbas lucius. Nam cum illi ad eum veniſſent dixit eis ſenex. Quid ſoletis manibꝰ veſtris opari? illi dixerunt. nihil opamur. Sed ſm aplm ſine interniſſione oramus. Quibus ſenex. non manducatis. Et ille pfeſſi ſunt ſe mãducare. Et ſenex. qñ comeditis quis pro vobis orat? Et illi tacuerũt Et iterum nunquit non dormitis? ⁊ cũ ſe dormire dixiſſent. ait. quãdo dormitis. quis orat p vobis? ⁊ nõ inuenerunt quid reſponderent. Et dixit eis. Indulgete mihi ꝙ non facitis ſicut dixiſtis. ego autem dico vobis quãdo manibꝰ meis operor ſine intermiſſione oro. Sedeo eni mane vſqꝫ ad horã conſtitutam ⁊ funiculos operor et laboro. ⁊ iterum oro dicens. Miſerere mei deꝰ ⁊c̃. Completoqꝫ opere ⁊ cum emero ex eo nummos decem duos do paupibus. ⁊ reliquum co-

medo. quando autem comedo aut dormio tunc illi ſine ceſſatione ꝑ peccatis meis implent orationem. Ecce quō ille ante cibū laborabat ⁊ de labore ſuo etiā pauperib⁹ erogabat ⁊ miniſtrabat. ita ⁊ apl'i chriſti ꝑ cibo laborauerūt. Sicut teſtat̃ apl's. ij. Theſ. iij. Ipſi aūt ſcitis quemadmodū oportet nos imitari qm̄ nō quieti .i. vagabundi et ocioſi fuimus inter vos neqꝫ gratis panem manducauimus ab aliquo. Sed in labore ſcꝫ corꝑali ⁊ fatigatione nocte ac die opantes. ſcꝫ ad acquirendū cibū noſtrū ne quē ʒ veſtrum

p grauarem⁹. Ideo dicit̃. j. q. iij. c. Sacerdos. laborabant apl'i ne quē grauarent videlicet in expenſis. Qd̄ eſt modo cōtra illos q̄ currūt hincinde ad ciuitates nō laborantes. Sed dicunt ſe volūtarios paupes. Et fortaſſis ſub ſpē paupertatis querunt opes. Tales ſunt ad labores per ſubtractionē ſubuentionis cōpellendi ⁊ de cōitatibus eijciēdi. Quia dicit Ariſto. li. xviij. aīalium. ꝙ apes ſemꝑ ſunt ꝑ victu ſuo in labore. et eijciunt illas apes que ſunt ocioſe ⁊ nolunt ꝑ cibo laborare. Et dicit Plini⁹ in hiſto. natu. li. xj. ꝙ ocioſas non ſolum expellunt. ſed etiam occidunt. Et ſi hec bruta faciunt vt a ſe ocioſas eijciunt. quanto magis preſidentes ciuitatib⁹ dñi vel ciues debent habere reſpectū ad quoſdam ocioſos hoīes vt eos de vita ſua reqrāt de quo viuant cum ꝑ cibo nō laborant. Nam pſumit̃ ꝙ de furtis vel de ludis illicitis aut alijs iniuſtis ſe nutriant. Quia dicit ſapiens. Multā maliciam docuit ocioſitas. Eccl. xxxiij. Et ſi inuenerint eos qui ſunt tales. bonū eſt vt eos de congregatione bonorū expellant. Et ſi ſunt digni morte de medio tollantur ⁊ occidant̃. cum ſcriptū ſit Exod. xxij. Maleficos ne patiaris viuere ſup terrā. Itē dicit veſceris pane. et nō panib⁹. qd̄ eſt cōtra guloſos qui querūt multa cibaria ⁊ innecesſarijs nō contentantur. Cum tamen dicit Boetius in de conſol. phil'. li. ij. pſa. v. Paucis enī minimiſqꝫ natura cōtenta eſt cui⁹ ſatietatē ſi vrgere velis aut in iocundū qd̄ inſuderis fiet aut noxiū. Etiā eſt cōtra illos qui a mane vſqꝫ ī veſperū plus dieb⁹ dñicis et feſtiuis q̄ꝫ ceteris ſunt in tabernis ludis ⁊ malicijs blaſphemijſqꝫ inſiſtentes ⁊ diuerſis potibus ſe ingurgitantes horum deus venter eſt. Ad Phil'. iij ſed vtinam iſte abuſiones peſſime maledicteqꝫ a ciuitatib⁹ penitus delerentur. Et quia timendū ⁊ vere ſic eſt ꝙ in veritate deus ꝑpter maliciam taliū in totum iraſcitur cōitatis populum. vt Joſue. vij vbi legitur ꝙ ar[illegible] tulit de anathemate Jericho videlicet pallium coccineum ⁊ ducentos ſiclos argenti ⁊ regulam aureā ꝑpꝛe ein iunck frau haub. ideo iratus dñs cōtra filios iſrael. ⁊ cum mitteret Joſue virorū tria milia pugnatorum cōtra hay ſtatim terga vtentes ꝑcuſſi ſunt a viris vrbis hay ⁊ corruerunt ex eis. xxxvj. homines ⁊ reliquos pſecuti ſunt. Joſue aūt videns ſcidit veſtimenta ſua ⁊ oēs miſerūt puluerē ſuꝑ caput. Et dñs ad Joſue. peccauit inquit iſrael ⁊ preuaricatus eſt pactū meū. tuleruntqꝫ de anathemate ⁊ furati ſunt. miſit aūt Joſue ſortes ꝑ tribus. ⁊ cecidit ſors ſuper acham q̄ dixit. Ego peccaui. Et lapidauit eū oīs ppl'us. Et infra. c. xij. dicit Joſue cuidā ꝑti filiorū iſrael. hodie dereliquiſtis dñm ⁊ cras in vniuerſum iſrael eius ira deſcendet. ⁊ poſt pauca. Nonne inqt acham filius Zare pterijt mandatū domini? Et ſup omnem iſrael ira eius incubuit. Deus enī interdū ꝑmittit multos hoīes ꝑ tranſgreſſionem vnius vel duorū que mandata eius tam manifeſte trāſgrediunt̃. Ideo dicit btūs Aug⁹. xxxiij. q. iiij. c. Si ea. de quibus deus vehementer offendit̃ inſe qui vel vlciſci differt̃ ad iraſcendū vtiqꝫ diuini-

B tatis patientiā ꝑuocamus. Itē dicit ſignant̃ de pane tuo nō alieno qd̄ eſt contra luſores fures raptores et precipue vſurarios maledictos q̄ ſe affirmant manifeſte non poſſe nutrire niſi ꝑ vſuram qui concedunt quinqꝫ marcas ⁊ dimidiā recipiant annuatim. Sed etiā multa alia collibia ⁊ munera accipiunt ex mutuo pacto debita vel exacta que ſꝫm Ray. faciūt vſuram. qꝛ ſꝫm ipſū vſura ē lucrū ex mutuo pacto debitū vel exactū Ideo dicit ſanct⁹ Tho. ij. ij. q. lxxviij. Sic ſi aliquis ꝑ pecuniam mutuata vel ꝑ quacūqꝫ alia re que vſu conſumit̃ accipit pecuniam ex pacto expreſſo vel tacito peccat contra iuſticiā. Ita etiā quicūqꝫ ex pacto expreſſo vel tacito accipit qd̄dam aliud quodcūqꝫ eius precium pecunia eſtimari poteſt ſimile peccatum incurrit ſcꝫ vſure. Et ſubdit. ſed tn̄ ſi accipit aliquid nō quaſi exigens nec quaſi ex aliqua obligatione tacita vel expreſſa. Sed ſicut gratuitum donum non peccat. Ad hoc etiam dicit Ray. Non puto vſurā ſi gratis oblatum accipiat̃. xiiij. q. iiij. c. Uſura ⁊ diſt. xviij. c. de eulogijs. Et ſubdit Tho. vbi. ſ. Quia vt anteq̄ꝫ pecuniam mutuaſſet licite poterat aliquod donum gratis recipere nec peioris cōditionis efficitur ꝑ hoc ꝙ pecuniā mutuauit. Sed diceret quis. Ego accipio de pecunia mea cenſum licitum et non vſuram. quia licitum ē ꝑ x. marcis vnam emere annuatim. Ad hāc dicūt iuriſte ⁊ in hoc cōmuniter concordant catholici cōtractatores ꝙ ad cenſum reemptionis q̄tuor requiruntur. Primo vt vendatur ſuper certa re ſcilicet ſuper domo agro vl' huiuſmodi bona que ibi obligantur et non perſona que eſt libera. Secundo requirit̃ ꝙ cenſus haberi poſſit in bonis. quia ſi quis vellet vendere in bonis certis decem marcas et vix haberi quinqꝫ poſ-

ſint contractus eſt illicitus. Tertio ꝙ ibi ſit iu= ſtum preciū qḋ ſit ſm cōmunē eſtimationē ꝛ ter re conſuetudinem vel communiter in illis ter= ris.x.vel.xj.marcas pro vna.ꝛ ſi ꝑ minori pre= cio emerentur non eſt licitus cōtractus. Quar= to requiritur iuris ſolennitas in venditione et emptione tali ſeruāda ꝛ conſuetudo loci lauda= bilis vt fiat publice cum decreto ſeu autoritate dn̄i bonorū ꝛ hoc ꝑ publicam confirmationem littere vel ſigillo domini roboratam alias ē con tractus illicitus.ꝛ hoc eſt cōtra illos qui nūc in ciuitatibus ꝛ villis palliant vſuram mutuantes x.marcas pro vna.ꝛ deſuper ſumant litteram a quodam ſeductore ſcriptam ſuo vel alio ſigillo ſignatam ſub nomine cenſus redemptionis que tn̄ eſt vſura ꝛ tenentur ad reſtitutionem quicqḋ vltra ſortem acquiſiuerit. Secundus eſt panis egenorum qui eſt panis elemoſyne pauperibus miſericorditer erogandꝰ. Juxta illud Tob.iiij. Panem tuum cum egenis et eſurientibus come de et noli ex eo manducare cum peccatoribus. Et dicit notanter panem tuum.quia elemoſyna eſt facienda de tuo pane et non alieno.vt faciūt raptores qui rapiunt violenter res aliorum. et volunt deinde facere elemoſynam. Contra quos dicit Yſid.de ſum.bo.li.iij. Non inquit ꝓ batur largitas ſi alteri quiſ tribuat alteri extor quet. De rapinis enim alienis facere elemoſy= nam non eſt officium miſerationis.ſed emolimē tum ſceleris. Cui concordat Greg.ꝰ in regiſ. et allegatur.j.q.j. Non eſt putanda elemoſyna ſi pauperibus diſpenſetur quod ex illicitis.id eſt. illicite acquiſitis rebus acquirit. Jdeo dicit̄ no tanter cum egenis.ꝛ non cum diuitibus. quod eſt cōtra diuites q̄ inuitant alios diuites vt ab eis reinuitent̄.qḋ tn̄ ꝓhibuit dn̄s Luc.xiiij. Cū facis prandium aut cenā noli vocare amicos tu os neqꝫ cognatos neqꝫ vicinos diuites ne forte et te reinuitent ipſi.ſiatqꝫ tibi retributio. Sꝫ cū facis conuiuium voca pauperes ꝛ debiles clau dos ꝛ cecos.et beatus eris.quia non habēt re= tribuere tibi.retribueturqꝫ tibi in retributiōe iu ſtorū. Et ideo dicit Hiero.ad Demetriadē vir= ginem. Da pauperibus non diuitibus non pro= pinquis non ad luxuriam ꝛ ſuperfluitatem. ſed ad neceſſitatem.nec in eis aliquid conſideres ni ſi paupertatem.laudent te eſurientium viſcera non eructuantium opulenta ꝯuiuia. De illis au= tem qui dant diuitibꝰ ꝛ abſtrahūt paupibꝰ. dic̄ Yſid.vbi ſupra. Magnum ſcelus eſt res paupe rum preſtare diuitibus ꝛ de ſumptibus inopuꝫ acqrere fauores potentis.arentis terre aquaꝫ tollere ꝛ flumina que non indigent irrigare. Jtē dicit.noli manducare cum pctōribꝰ.qꝛ peccato ribus non eſt dandū ne in peccatis foueantur.

Juxta illḋ Eccl.xij. Da bono ꝛ ne recipias pec catorē.dicit tn̄ btūs Gregꝰ.in paſto.li.iij. Qui indigenti peccatori non quia peccator.ſꝫ qꝛ hō eſt retribuit.nō peccatorem ſed iuſtum nutrit. quia non culpam ſed naturam diligit. Tertius eſt panis ſeruorum et eſt panis penitentie. Naꝫ penitentes ſunt domino in labore penitētie ſer= uientes.quibus in preſenti datur panis non vt dominis ſed vt ſeruis. Aſper et inſipidus mixtꝰ cinere humiliationis et aqua deuotionis.quem panem manducauit Dauid qui ait in pſ̄. Cine= rem tanꝙ panem manducabam ꝛ poculum me= um cum fletu miſcebam. Et dicit Dauid notanē cinerem tanꝙ panem manducabam. quia ipſe peccauit ꝛ de eo reconciliari nō potuit niſi pa= nem penitentie mādicaret. Hunc panē mandu= cauit latro poſt multa ſcelera. Petrus poſt tri= nam negationem. Manaſſes poſt prophetaruꝫ occiſionem.filius prodigus poſt ſubſtantie cuꝫ meretricibus cōſumptionē. Juxta illḋ Chryſ. in ſermone. Per te o penitentia latronem ſubi= to chriſtus rapuit ad regnum. Per te Dauid pꝰ flagitiorū factꝰ felix item recepit ſpiritūſanctū Per te Manaſſes receptabilis fuit. Per te Pe trus apoſtolus q̄ ter negauit recepit indulgēti= am. Per te filius ꝓdigus paternum amplexum adipiſci meruit. Per te niniue ciuitas barbaro= rum ſubito deum ſapuit.virtutem ſenſit. dulce= dinem guſtauit. Jdeo dicit Yſid.de ſum.bo.li.v Penitentia eſt medicamentū vulneris.ſpes ſa= lutis.per quā peccatores ſaluant̄.per quaꝫ deꝰ ad miſericordiam ꝓuocat̄.que non tempe pen= ſatur.ſed profunditate luctus ꝛ lachrymarum. Quartus panis eſt infirmorū ſcꝫ in tribulatione laborantium.ꝛ dicit̄ panis conſolationis. Naꝫ ſicut panis materialis reficit eſurientem.ſic pa nis conſolatiōis in tribulatione exiſtentē. Jdeo legitur ꝙ dominus in tribulatione exiſtentē no bis in exemplum cōſolatus eſt. Geñ.xxviij. vbi legit̄ ꝙ fugiente Jacob a facie Eſau fratris ſui multum turbatus timens furorem eius qui cum veniſſet in quendam locum vt in eo quieſceret conſolatus eſt eum dominus.et vidit ſcalā cuiꝰ ſummitas celuꝫ tangebat. et angelos vidit aſcē dentes et deſcendentes. Sic etiam vnuſquiſqꝫ noſtruꝫ debet homines in tribulatione poſitos conſolari.quia abſqꝫ conſolatione homo inter= dum deficeret.ſicut Dauid qui ait in pſ̄. Per= cuſſus ſum vt fenum et aruit cor meum quia ob litus ſum comedere panem meum. Quia ſicut fe num ardore ſolis exiccatur niſi beneficio ſuper uenientis pluuie ſuſtentetur. Sic anima iuſti in aduerſitate poſita exiccatur per temptationis ardorem niſi ſuſtentetur ꝛ pane conſolationis nutriatur. Quintus eſt panis filiorum ꝛ eſt pa=

nis doctrine vel ſapientie. Qui ſolum dei filijs eſt communicandus qui doctrinam gratanter ſuſcipiant. Quia ſapientiam ⁊ doctrinam ſtulti deſpiciunt. Prouerb.j. Et dicit notanter ſtulti pluraliter. Quia plures ſapiẽtibus ſtulti. eo ꝙ ſtultorum infinitus eſt numerus. Eccl.j. Et.ij. ethi. dicit Ariſto. Praui homines ſunt vt ĩ pluribus. boni vt in paucioribus. Qui ꝯſonat Ouidius in.iij.de arte amandi. Pluraqʒ ſunt ſemp deteriora bonis. Et hi mali ſunt nec filij dei imitatione ſed ſoli boni. Ideo non eſt bonũ ſumere panem filiorum ⁊ dare canibus ad manducandum. Matth.xv. Doctrina ergo dicitur panis quia per illam vita ſpiritualis ſuſtentatᷣ. Ideo de quolibet bono homine dicitur Eccl.xv. Cibauit illum pane vite et intellectus. Sextus panis eſt amicorum. ⁊ hic eſt panis ſacramenti ad quem nullus accedere debet niſi ſit amicus dei quia ſolum amici ad hunc panem inuitantur ad comedendum. Cañ.v. Comedite amici mei ⁊ inebriamini chariſſimi. Sʒ nota ꝙ iſte panis ſancte euchariſtie congrue ponitur poſt panem filiorum ſancte doctrine. quia doctrina ſcã optime diſponit ad panem ſancte euchariſtie. ſicut figuratum eſt Ruth.ij. vbi legitur ꝙ Ruth paupercula conſilio Neomi ſocrus ſue iuit ad agꝝ colligere ſpicas poſt tergum metentium quam videns Boos confortans eam dixit. Ne vadas ad colligẽdum ad alium agrum nec recedas ab hoc loco. Sed iunge te puellis meis ⁊ vbi meſſuerunt ſequere. Spiritualiter Boos interpretatᷣ fortitudo ⁊ ſignificat chriſtum qui eſt fortitudo certantium. Per Ruth que interpretatur defectio ſubaudi animam peccatricem que quotidie patitur defectum gratie dicitur. Socrus vero que eſt conſcientie infeſtatio. infeſtat ipſum vt vadat ad agrum chriſti. id eſt. ſacre ſcripture ⁊ colligit ſpicas. id ẽ. documẽta. Tandem Boos id eſt. chriſtus dominus agri preferens anime ĩſpirationes vt illa audiens ſuſcipiat. Et ſuſcepta opere compleat et cum venerit hora cibum ſumendi ſcilicet corpus chriſti poſſit ſumere cuʒ alijs qui ſeruiũt deo ſicut Boos precepit vt comederet ⁊ biberet cum ſeruis ſuis. id eſt. meſſoribus. Septimus panis et vltimus eſt beatorum. et eſt panis ſuauitatis eterne. de quo dicitur Luc.xiiij. Beatus qui mãducat paneʒ in regno celorum. Hunc panem chriſtus nobis diſpoſuit per ſuam incarnationem predicationem et miraculorum operationem paſſionem reſurrectionem et aſcenſionem. Sicut dixit Luc.xxij. Ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pater meus regnum vt edatis ⁊ bibatis ſuper menſaʒ meam in regno meo. ad quod regnum nos perducat. ⁊c.

Dominica ſeptima poſt trinitatis. Sermo quartus.

Suſtulerunt quod ſuperauerat de fragmentis vij. ſportas. Mar. vbi. ſ. ſm naturales et Greg. Septẽ ſunt ſtelle in firmamento ſimul coniuncte quã ab aſtronomis plyades ⁊ a vulgaribus ſeptiſtellium ſiue vergilie vocitanᷣ. que tempe hyemali oriuntur ⁊ quãto aurora eſt ſerenior tanto melius ab alijs diſcernunᷣ vna vero inter. vij. latere videᷣ inter illas. Moraliter per firmamentum eccleſia ſancta figuratur ꝓpter duo. Primo ſicut firmamentum inter duos polos rotatur quorum vnus eſt ſeptẽtrionalis qui nobis nunꝙ̃ occidit. ⁊ dicitur polus articus. Alter aũt auſtralis qui antarticus dicitur ⁊ nunꝙ̃ a nobis videtur. Sic ſancta eccleſia vſatᷣ inter duo teſtamenta ſcilicet vetꝰ ⁊ nouum quorum vnum ſcʒ vetus bona. ſ. viſibilia ⁊ ꝑſentia promittebat. Leuit.xxvj. Et Deut.xj. Si mandata mea cuſtodieritis dabo vobis pluuias temporibus ſuis. terra gignet ſemen ſuum pomis arbores implebunᷣ. Panem comedetis in ſaturitate. Auferam inimicos de finibus veſtris. Et Eſa.j. Si audieritis me bona terre comedetis. Aliud vero teſtamentum. ſ. nouum inuiſibilia ⁊ futura ꝓmittit. Vñ Matth.iiij. Penitentiam agite appropinquabit enim regnuʒ celorum. Et Matth.xix. Si vis ad vitã ſcʒ eternam ingredi ſerua mandata. Scḋo ſicut firmamentũ in. xij. ſigna diſtinguitᷣ q̃ ſunt aries. thaurus. ⁊c. Sic fides eccleſie in. xij. articulos. In iſto quidem firmamẽto ſcẽ ecclie ſunt. vij. ſacramenta que ſunt baptiſmus. confirmatio. euchariſtia. penitẽtia. matrimoniuʒ. ordo. ⁊ vnctio ſacra. que patent in his metris. Abluo firmo cibo piat vxor ⁊ ordinat vngit. Ordo voluntatis thorus eſt dant qnqʒ neceſſe. Ordo non iterat nec confirmatio nec fons. Sed hec. vij. ſacramenta ſignificatur per. vij. ſtellas que plyades vocantur. quia ſicut predicte ſtelle tempe hyemali oriuntur. ſic omnia ſacramenta tempore paſſionis chriſti. quod tunc tempꝰ per hyemẽ ſignificatur orta ſunt. quia efficaciã habent a paſſione chriſti. Et ſicut vna ſtella inter illas latere videtur. Sic ſacramentũ euchariſtie latet et occultatur ſub accidentibus. quia ſacramentuʒ euchariſtie non poſſumus videre in corpe glorificato. vt dicit magiſter in. iiij. li. ſententiarum. diſt. ij. Exemplum de Moyſe in cuiꝰ faciem filij iſrael non poterant propter claritatem vultus eiꝰ videre. Exod. xxxiiij. Et. ij. Cor. iij. Ideo nobis velatũ ſub accidentibus miniſtratᷣ. Et licet